

Tóth Gáborra emlékezünk

**Párdy Tamás, Dobó Imre,
Rybaltovszkiné Mocsár Gyöngyi,
Zentai Csilla, Faludi Viktória, Bagdi Ildikó**

**Megint szegényebb lett Debrecen és
Magyarország nyomdásztársadalma:
2021. március 22-én eltávozott körünkéből
Tóth Gábor – a Kartonpack Nyrt.
nyugalalmazott igazgatója.**

„Csak személyes hangnemben tudok róla írni, hiszen épp 45 éves barátság fűz hozzá. 1976 őszén a KMF számunkra első tanítási napján ő volt az első, akivel beszélgetni kezdtem, e beszélgetésből alakult ki egy hosszan tartó barátság, később üzleti kapcsolat is. Már a főiskolai évek során is rengeteg közös programunk volt. Volt, hogy elmentünk hozzájuk Debrecenbe, megismerhettem feleségét, Pannit, bemutatott apósának Kiss Tamás költő, esszéírónak is, de ő vitt be először az Alföldi Nyomdába, láthattam az akkori nagyberuházásukat, a Cameron gépsort.

A főiskolai évek után útjaink kettéváltak, ő viszsza Debrecenbe, én maradtam Budapesten, de nem szakadtunk el egymástól, hol én jártam feléjük, hol ő járt Pesten. Büszkén mutatta új lakását (később új házát), kislányukat, Borit, majd

később Zsófit. 1992. december 31-én elbúcsúzott az Alföldi Nyomdától, miután megpályázta és elnyerte a Kartonpack Doboziipari Rt. ügyvezető igazgatói posztját. Kívülálló szemével irigylésre méltó fejlődésen ment át a cég az irányítása alatt. A „szókványos kis vidéki nyomdából” (korábban könyvkötő és dobozkészítő ktsz.-ből) egy igen korszerű, jól felszerelt, rugalmas, a legmagasabb minőségi követelményeknek és a tényleges az egyik legkényesebb ügyfélkörnek (gyógyszergyárak) is megfelelő cég lett. Hozzáállásukra jellemző: egyszer évekkel ezelőtt telefonáltam nekik, hogy sürgősen szükségünk lenne egy mintadobozra meghatározott paraméterekkel. Mondták, hogy sajnálják, éppen nyári szünetük van, be vannak zárva, csak ügyeletet tartanak. Másnap az asztalomra volt a kért minta, megcsinálták... Éveken át kölcsönös üzleti kapcsolatunk is volt: mindig korrekt volt a teljesítés – még akkor is, ha csak szóban állapodtunk meg valamiről. 2019-es nyugdíjazásáig itt dolgozott.

Lehet, kevesen tudják, de a népzenevel is foglalkozott igen magas szinten. Máig őrzöm a Karikás Együttes – amelynek alapító tagja volt – lemezét. De a Kartonpack is mecénáskodott, ha tehette, elsősorban képzőművészeket, régi zenével, népzenevel foglalkozó előadóművészeket, együtteseket igyekezett támogatni. Nálunk ott-hon legendássá váltak a patronált művészek alkotásait bemutató naptáraink: minden évben ezeket tartottuk a legszebbnek, és tettük ki a falra. Családját a rajongásig szerette. Életében nagy törést okozott Zsófi lánya tíz évvel ezelőtti elvesztése. A korábbi örök vidámsága elveszett évekre. Innentől már nem találkoztunk Budapesten: ha erre járt, minden szabadidejét – természetesen – unokájával töltötte. Persze Debrecenben mindig szívesen látott vendég voltam.

Gábor – a férj, apa, nagypapa, barát és nyomdász távozása mélységesen megrendített. Ezúton is szeretném tolmácsolni részvéteimet a családjának, barátainak, munkatársainak, ismerőseinek.” – Párdy Tamás

„Emlékeimben egy szemüveges vidám fiatalember marad meg. Ez az 1980-as években volt, amikor Gábor a főiskoláról az Alföldi Nyomda nyomüzemébe került, mint gyakornok. Nagyon érdeklődő, segítőkész fiatal volt.

A termelőüzemben kollégáimmal együtt ismertettük meg a napi munkaszervezési és személyzeti problémákkal. Ezt követően nagyon jó szakmai és emberi kapcsolatokat alakított ki az ott dolgozókkal és környezetével, amit később az egész pályafutása alatt érzékeltem, mint korrekt üzleti partner és emberséges, megértő, jó vezető tevékenykedett.” – Dobó Imre

„Tóth Gábor a debreceni Erdey Grúz Tibor Vegyipari Technikumban érettségizett 1974-ben. Ugyanebben az évben montőrtanulónként kezdte el az egész életére szóló ismerkedést a nyomdászattal, a debreceni Alföldi Nyomdában. 1976-ban kitűnő eredménnyel adott számot megszerzett tudásáról, s még ebben az évben megkezdte tanulmányait Budapesten a Könyvüipari Műszaki Főiskolán, könyvkötő-nyomtató szakon.

Főiskolai tanulmányai során fordult egyre nagyobb érdeklődéssel a nyomdászat felé. Az Alföldi Nyomda ösztöndíjasaként fedezte fel azt, ami egy életre elvarázsolta. Beleszeretett a Gutenberg Galaxisba. Mind a főiskolai éve alatt, mind később nagy segítséget jelentett számára vegyipari előképzettsége.

1979 szeptemberében lépett be felkészült fiatal mérnökként másodjára az Alföldi Nyomdába. A szokásos gyakornoki időszakot követően rövid időn belül a legnagyobb termelési értéket előállító nyomóüzem vezetője lett. Munkáját odaadással, szakértelemmel és nagy empátiával végezte. Többször tüntette ki kiváló munkájáért az Alföldi Nyomda vezetése a helyi kollektíva előtt, s kapott országos szintű elismerést is.

Ezekben az években kötött házasságot Kiss Annával, aki két szép lánygyermekkel ajándékozta meg. Borbálával (1979) és Zsófiával (1981).

Szakértelmének és tudásának elismeréseként nevezték ki 1990. július elsejétől termelési igazgatónak, ami a kereskedelmi és termelési igazgató teljes jogú helyettesi jogkörét is magában foglalta.

Gábert nem elégtették ki az Alföldi Nyomda által kínált lehetőségek, és ambíciói 1992. december 31-én új kihívások felé fordították.

A hetvenes években több tucat fiatal mérnök került az Alföldi Nyomdába, közöttük Gábor

is. Őszintén remélem, hogy nemcsak az Alföldi Nyomdának voltak gyümölcsözőek az általa itt eltöltött évek, hanem Gábor is sok, ebben a nyomdában megszerzett ismeretet vitt magával a következő munkahelyére, a Kartonpack Dobozgyártó Kft.-be” – emlékezik vissza Rybalovszkiné Mocsár Gyöngyi.

Az ifjú Tóth Gáborra emlékezve – Zentai Csilla tollából:

„Utolsó találkozásunk Gáborral 2020 kora tavaszán történt, a nagy bezárkózás előtt pár nappal. Ő is, én is unokát vittünk délutáni edzésre. Késésben voltunk, nagyon siettünk, ellenkező irányban, pár pillanatra állhattunk meg csupán. Nyugdíjba mentem, újságolta. Elképedtem, mint mindig, amikor megtudom, hogy egykori tanítvány vált nagyszülővé vagy nyugdíjassá. De hát még olyan fiatal vagy, válaszoltam. Hát nem látod, szinte teljesen fehér a hajam.

Halálának megrendítő híre óta többször gondolok rá. De sohasem az ősz hajú férfira, hanem a dús, vállig érő, barna hajú ifjúra, akinek még »legénytoll sem pelyhedzik állán«. Tizennyolc évesen 1974-ben kezdte meg tanulmányait az Alföldi Nyomdában. Vegyipari szakközépiskolában szerzett szakmai ismereteket és érettségét, s ebben az irányban szeretett volna továbbtanulni is. Első egyetemi felvételi je nem volt sikeres, hát montőrtanulónak jelentkezett. Akkoriban az ofszet-előkészítés szakmái (nyomdai fényképezés, retusőr, montőr, fény-, azaz lemezmaszó) elapróztak és kis létszámúak voltak nálunk, ezért a diákok ugyanazt a szakmai elméletet tanulták, csak a gyakorlati képzésben specifikálódtak. A tanulóévek alatt fiataljaink házi tanulmányi versenyben vettek részt, az osztályzatok összevetése mellett külön gyakorlati és írásos feladatokat is készíteniük kellett. Gábor dolgozatának címe Miért szeretem a szakmámat? volt. Ebben leírta, hogy bár nem nyomdásznak készült, a nyomdai folyamatok, főként a könyvkészítés műveletsora mennyire megragadta. Az akkor előretörő ofszettechnológiában – amelyben a kémiának a mechanikával egyenrangú szerepe van – vegyészeti érdeklődését, ismereteit jól tudja hasznosítani. Az olvasás, a könyv gyermekkor óta fontos volt számára, a képek és szövegek oldalakon, illetve íveken belüli összeszerkesztése számára megjelenítette a nyomdászat, az írás- és képzőművészet rokonságát, egy töről fakadását.

Az irodalom és ábrázoló művészetek mellett a zene, főként a népzene érdekelte. Maga is mu-

zsikált, tagja volt a népdalgyűjtésben és -feldolgozásban is jeles munkát végzett Karikás Együttesnek. Játszottak táncházakban, fesztiválokon, színpadon. Hangszerkészítésben is kipróbálta magát, saját építésű bőrdudájára nagyon büszke volt. Vonzódását a művészetekhez erősítette a családját jellemző szellemi légkör is, rokonságban volt Kiss Tamás József Attila-díjas költővel és Kobzos Kiss Tamás Kossuth-díjas népzeneésszel. Ugyanebbe az irányba hatott az Alföldi Nyomda gazdag és pezsgő kulturális világa. Benkő István igazgató seregnyi írónak, költőnek, grafikusnak, festőnek, szobrásznak, történésznek, muzeológusnak... volt mecénása, akik rendszeresen kiállításokat, előadásokat, író-olvasó találkozókat, grafikai szakköröket tartottak viszonzásul. Az utóbbi évben jelentős változásokat átélő Kartonpack Nyomda – melyet Tóth Gábor évtizedekig vezetett – honlapján a cég történetét, gazdálkodását stb. bemutató címszavak között ma is ott szerepel a Mecenatúra fejezet a támogatott művészek bemutatására.

Gábor kitűnő eredményű szakmunkás-tanulmányait követően vállalati ösztöndíjasként szerzett nyomtató-könyvkötő szakos üzemmérnök oklevelet, s szakmai bölcsőhelyén Papp Lajos mentorálásával kezdte meg új életszakaszát. A szakmai karrier stációinak, eredményeinek ismertetése már a pályatársakra vár.”

Tóth Gábor szerény, halk szavú, ugyanakkor határozott és becsületos. Mindig szakított időt a hozzá érkező látogatókra, figyelmes, türelmes beszélgetőpartner, a nyomdaipar iránt elkötelezett, alapos tudással felvértezett szakember és egyben vezető. Nagy örömmel tudósítottunk az általa vezetett Kartonpack fejlődésének főbb állomásairól:

- ♦ <https://qrqo.page.link/2SvrV>
- ♦ <https://qrqo.page.link/YufkL>
- ♦ <https://qrqo.page.link/ScsD5>
- ♦ <https://qrqo.page.link/TeYBD>

Bagdi Ildikó így emlékezik a Kartonpacknál töltött évtizedekre:

„Gáborral 1996-tól 2019-es nyugdíjba vonulásáig dolgoztunk együtt a Kartonpacknál. Már az első munkában töltött napjaimban is világosan látszott, hogy Gábor rendkívül elkötelezett, és egyértelmű, világos céljai vannak a cég vezetésével kapcsolatban. Nagy munkabírással és odaadással irányította a céget, amivel minket, munkatársakat is magával ragadott. A Kartonpack ezáltal egy olyan magabiztos, hosszú távú növekvő pályára állt, amihez foghatót ritkán látni. Jó volt ott dolgozni és jó volt üzleti partnernek lenni megrendelőként is, és beszállítóként is. Számos alkalommal voltam tanúja, hogy Gábor minden körülmények között a Kartonpack érdekeit tartotta szem előtt úgy, hogy másoké se sérüljön. A több mint két évtized alatt egy olyan modern vállalkozást építettünk fel az ő irányításával, ami a legmagasabb megrendelői igényeket is kielégítette.

A sok siker ellenére megmaradt kicsit zárkózottnak, kicsit távolságtartónak. Időnként azért megmutatta, hogy milyen színes egyéniség is, akik ott voltunk az egyik vevőtálalkozón a Hortobágyon, biztosan mindannyian örökre emlékezni fogunk rá, amikor egyszer csak elővett egy kecskedudát, és »elhúzta a nótánkat«. Olyan sikerrel, hogy a helyi zenekar állást ajánlott neki nagy derűltségünkre.

Amilyen csendesen élte az életét, olyan csendesen is ment el. Nyugodj békében, Gábor!”

A QR-kód leolvasásával megtekintheti a kollégák által összegyűjtött képeket Tóth Gáborról. A videó alatt a Karikás Együttes muzsikája szól.